

«ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΟΝ»
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΜΕΤΟΧΙΟΥ
«ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ»
ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΕΓΑΡΩΝ

Ἔκδοσις
Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου
Κυπαρισσιωτίσσης καὶ Ἁγίου Ἱεροθέου Μεγάρων

Νοέμβριος 2007

Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Εἰς τὴν Ἁγίαν Μεγαλομάρτυρα ΒΑΡΒΑΡΑ

Ποιηθεὶς μὲν τὸ πάλαι ὑπὸ Εὐθυμίου καὶ καταχωρηθεὶς ἐν τοῖς βιβλίοις, ἄρτι δὲ διασκευασθεὶς καὶ εἰς τὸ μέτρον διορθωθείς ὑπὸ Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἁγieroθεΐτισης.

Ὁ ἱερεύς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ'. (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τὴν ψυχὴν μου· ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἔταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ

πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποιήσον μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς Σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου· ὅτι ἐγὼ δούλος Σοῦ εἰμι.

Καὶ εὐθύς τό: Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ἀνά στίχον.

Στίχος α'. ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχος β'. πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχος γ'. παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κατόπιν τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Βαρβάρα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἀθληφόρε, ἐν τῇ ἀθλήσει σου ἐξέπληξας πάσας, τῶν οὐρανῶν τὰ τάγματα, Ἀγγέλων χορούς· καὶ κατετραυμάτισας, τοῦ σατᾶν τὰς δυνάμεις, φέρουσα στερρότατα, τῶν πληγῶν τὰς ὀδύνας·

ὁ σὸς Νυμφίος ὄθεν σε τιμᾶ, ὁ σου Χριστός, ταῖς ἰατρείαις, τρανῶς θαυμαστώσας σε.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅμοιον.

Απαντες δεῦτε οἱ ἐν πόνοις καὶ λύπαις, τῆς χριστοσύνης τῆ εἰκόνι ἐλθόντες, νῦν μετὰ θείας πίστεως καὶ πόθου ψυχῆς· ταύτην ἀσπασώμεθα, καὶ θερμῶς προσπτυχθώμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες, ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης· κινδύνων νόσων καὶ τῶν συμφωρῶν, τούς σους ἰκέτας, Βαρβάρα πανένδοξε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ρῶσιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων αἰτοῦντες, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ σοὶ προσπίπτομεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ ἡμῖν σπλαχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψης σους δούλους κενούς, σὲ γὰρ καὶ μόνην, ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ὁ Ἄναγνώστης.

Ψαλμός Ν' (50)

Ελέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπί πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν καί
ὄλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ἡ ἀκροστιχίς τοῦ Κανόνος.

«Βαρβάραν νύμφην Χριστοῦ ὑμῶν λιτάζομαι Εὐθύμιος».

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βαρβάρα πανάμωμε τοῦ Χριστοῦ, νύμφη ἀθληφόρε
καὶ ἐν μάρτυσι θαυμαστή, ἰκάνωσον χεῖλη μου καὶ
γλῶσσαν ἄθλους ὑμνήσαι τούς σουσ καὶ τά θαύματα.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγνείας χιτῶνα τόν καθαρόν, φέρουσα νεᾶνις ποι-
κιλθέντα ταῖς ἀρεταῖς, προσῆλθες Χριστῷ τῷ σῷ
Νυμφίῳ μαρτυρικοῖς τοῦτον λάμπασα αἵμασιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ρημάτων ζωῆς τῆς ἀληθινῆς, πάνσεμνε δεχθεῖσα μυ-
στικῶς παρά τῆς τροφοῦ, ἑκατονταπλάσιον τήν
τούτων ὡς ἀγαθὴ γῆ ἀπέδωκας κάρπωσιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Μήτηρ τοῦ ποιητοῦ, Νύμφη τοῦ Δεσπότη
καὶ τοῦ Πνεύματος κιβωτέ, πάντες προσκυνοῦμεν
σου τόν τόκον θεογεννήτριαν σὲ προσκαλούμενοι.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος...

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν, ὡς προσφορὰν ἄμωμον, τῷ
Θεῷ προσήνεγκας μάρτυς, καὶ νύμφη πάγκαλλος,
εἰς τὴν παστάδα Χριστοῦ, πεφοινημένη εἰσηλθες, τοῖς
σεπτοῖς σου αἵμασι, τοῦτον ἰλάσκεσθαι.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ τό ἐσθλὸν σῶμα μου,
ἠδοναῖς ἠχρεῖωσα οἴμοι, καὶ κατεμόλυνα, ἀλλ' ὦ
Βαρβάρα σεμνή, χεῖρα μοι δός βοηθείας, καὶ τῶν πο-
λεμούντων με, παθῶν ἐξάρπασον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰλικῶν με φροντίδων, καὶ κοσμικῶν πάνσεμνε, σὺ
με ἐλευθέρωσον Μάρτυς, Βαρβάρα πάνσοφε, καὶ
ὄλον ποίησον, φρονεῖν καὶ θέλειν τά ἄνω, καὶ ποιεῖν
τό θέλημα, τό τοῦ Νυμφίου μου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πᾶσαι, αἱ γενεαὶ Δέσποινα, καὶ ὁμολο-
γοῦμέν σε Κόρη, θεογεννήτριαν, καὶ ἱκετεύομεν,
ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, τῷ Υἱῷ σου πάναγνε,
ἡμᾶς φιλίωσον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων καὶ νόσων Βαρβάρα μάρ-
τυς, τούς προστρέχοντας εὐλαβῶς τῷ θεῷ τεμένει
σου, πρὸς Κύριον θείαις σου ἱκεσίαις.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Μετά τὴν ἐκφώνησιν τῆς συναπτῆς.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ...

Θαυμάτων πηγὰς, Βαρβάρα ἀναβλύζουσα, προφθάνεις θερμῶς, τοὺς ἐπιβωμένους σου, τό ὄνομα τό ἅγιον· καὶ διώκεις λοιμώδη νοσήματα, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι σεμνή· τῆς τούτων ἡμᾶς ῥύμης διάσωζε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε...

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φοβερὰ κολαστήρια, ὑπὲρ τοῦ Κυρίου καθυπομείνασα· ἐκτενῶς αὐτόν ἰκέτευε, αἰωνίων ρῦσαί με κολάσεων.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠγνισμένη βαπτίσματι, τῷ τοῦ μαρτυρίου Βαρβάρα πάνσεμνε· ἀγνοὺς ἅπαντας παράστησον, τοὺς σέ ἀνυμνοῦντας τῷ Νυμφίῳ Σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νικηφόρως τελέσασα, τὴν πρὸς τόν βελίαρ πάλην ἰαοῖδιμε· κατ' αὐτοῦ ἡμᾶς καθόπλισον, κραταιᾷ Βαρβάρα ἀντιλήψει σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων Μαρία Πάναγνε· χαῖρε Μητέρα ἀειπάρθενε, καὶ ψυχῆς μου χαῖρε ἢ εὐπρέπεια.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς...

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρῶσιν τῆ ψυχῆ, καὶ τῷ σώματί μου δώρησαι, καὶ πάντων ὧ Βαρβάρα ὀδυνῶν, καὶ ὡς θεράπων, θαυμαστῶς σύ με θεράπευσον.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰασαι ἡμῶν, πάθη μάρτυς τὰ ἀνίατα, τῆ σῆ χάριτι ἦν ἔσχες ἐκ Θεοῦ, δι' ὃν τό αἷμα, ὧ Βαρβάρα σου ἐξέχεας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐὼζε στοργικῶς, τῶν βρεφῶν τὰ ἀρρώστηματα, ὧ Βαρβάρα ἀσθενούντων ἀρωγέ, ἵνα τιμῶμεν, εὐγνωμόνως σου τό ὄνομα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Τάχυνον ἐλθέ, πειρασμῶν ἡμᾶς ἐξάγαγε, συμφορῶν τε ἐλευθέρωσον δεινῶν, τῶν θλιβομένων, ἢ χαρὰ Μαρία Πάναγνε.

᾿Ωδή στ΄. Τὴν δέησιν...

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ οἶκος σου, ᾧ Βαρβάρα ἔνδοξε, τῶν χαρίτων τῶν ἐνθέων πληροῦται· καὶ δωρεῶν, οὐρανίων ὑπάρχει, ὡς ποταμός καθαρὸς καὶ αἰέροντος· ἐξ οὗ οἱ πίνοντες πιστοὶ τῆς ὑγείας αἰεὶ ἀπολαύουσιν.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπάρχει σου, ᾧ Βαρβάρα ἄμισθον, ἰατρεῖον ὁ ναός σου ὁ θεῖος· τῶν ἀσθενῶν, καταφύγιον μέγα, καὶ κλονουμένων λιμὴν ὁ ἀχειμάστος· πρὸς ὃν ἀθρόως οἱ πιστοὶ μετὰ πόθου αἰεὶ καταφεύγομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι.

Υγίαιαν, τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ἀπολέσας Χριστομάρτυς Βαρβάρα· ἀμαρτιῶν, διὰ πληθος ὁ τάλας, ἐν τῷ Ναῷ σου ἰκέτης κατέφυγον· σπλαγχνίσθητι νῦν οὖν θερμῶς· καὶ τὴν ῥῶσιν ταχέως μοι βράβευσον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Μητρόθεε, τό γλυκύ μοι ὄνομα, ἡ ἐλπίς καὶ προστασία τοῦ κόσμου· σαῖς μητρικαῖς, ἰκεσίαις Παρθένε, πρὸς τόν Δεσπότην τῶν ὅλων κατάπεμψον· τοῖς τέκνοις σου ἀπαλλαγὴν· πειρασμῶν τε καὶ νόσων καὶ θλίψεων.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων καὶ νόσων Βαρβάρα Μάρτυς, τοὺς προστρέχοντας εὐλαβῶς τῷ θείῳ τεμένει σου, πρὸς Κύριον θεῖαις σου ἰκεσίαις.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῤῥησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεῦει ὡς δεδήλωται.
Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν...

Μαρτύρων Χριστοῦ ἡ δόξα καὶ τό καύχημα, παρθένων Θεοῦ τό μέγα ἐγκαλλώπισμα, Βαρβάρα πανάριστε, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχε· ὡς τὰ εἶδωλα κατετροπώσω εὐσθενῶς, οὕτω δίωξον τὰ τυραννοῦντα ἡμᾶς πάθη, τῇ θείᾳ δυνάμει σου.

Εἶτα τό Α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου, πολλά πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτός ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον, Σωτήρ μου (δίς).

Ὁ ἰμισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθαι ἀπεξηραμμένοι (δίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι.

Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κεφ. κα' 12-19)

Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιβαλοῦσι γάρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου.

Ἀποθήσεται δέ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γάρ δώσω ὑμῖν πνεῦμα καὶ σοφίαν, ἧ οὐ δυνήσονται ἀντεπεῖν, οὐδέ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

Παραδοθήσεσθε δέ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ ἀδελφῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῆς ἀθληφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος:

Ελέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σῶν ἱκετῶν ὧ Βαρβάρα, μάρτυς καλλιπάρθενε, στεναγμοῦ τε ἄκουσον, τοῦ οἰκτροῦ ἡμῶν. Κύματα γάρ θλίψεων, καὶ νόσων παντοίων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν συνέχουσι, καὶ πάθη ἄγρια, κατατυραννοῦσι καλλίνικε. Σύ οὖν ἡμᾶς οἰκτίρησον, καὶ δεινῶν παντοίων ἀπάλλαξον. Οἴδαμεν γάρ ὅτι, ἡδέως ἐπακούει σου Χριστός, ὃν ὡς Νυμφίον ἐδόξασας, ποταμοῖς αἱμάτων σου.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τῇ κληρονομίᾳ σου.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας...

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔσπερ νύμφη ὡραία, λαμπρυνθεῖσα Βαρβάρα ταῖς τῶν βασάνων σειραῖς, εἰσηλθες εἰς τὴν θείαν, παστάδα τοῦ Κυρίου, εὐφροσύνως προσάδουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσούντων ἰατῆρα, καὶ νηπίων προστάτην πάντες σέ οἴδαμεν, Βαρβάρα ἀθληφόρε, προφθάνουσαν ἐνθέρμως, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Λοιμώδους νόσου πάσης, πονηρᾶς βασκανίας καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, Βαρβάρα φρούρει σκέπε, διάσωζε δέ τάχει, τοὺς ἐκ πόθου κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ψάτρευσον Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη καὶ τὰ τοῦ σώματος, ὡς τέξασα ἀφράστως, Χριστόν τόν Ζωοδότην, τόν τὰς νόσους ἰώμενον· ὄν ἀνυμνοῦμεν πιστῶς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν...

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἰαμάτων, σου τὰ θαυμάσια μάρτυς, διηγῆσαι γλῶσσα οὐ σθένει, ὅθεν σέ τιμῶμεν, Βαρβάρα εἰς αἰῶνας.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπαντας ῥῦσαι, τῆς λοιμικῆς ᾧ Βαρβάρα, καὶ πληγῶν ἀλγεινῶν ἀνιάτων, ὅπως σέ τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ζέοντι πόθῳ, καὶ ἀκλονήτῳ σε πίστει, ἰκετεύω Βαρβάρα σωθῆναι, τῇ σῇ προστασίᾳ, βασάνων αἰώνιων.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Κόρη, ὁ προελθὼν ἐκ γαστρὸς σου, μακαρίζεις ἐδίδαξε πάντας, σέ Θεοῦ ὡς Μήτηρ, Μαρία εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων ἢ ἀκρότης, κλέος τῶν παρθένων, καὶ Μιατρός τῶν νοσοῦντων, ὑπάρχεις σεμνή, ὅθεν σέ πόθῳ τιμῶμεν, Βαρβάρα πάγκαλλε.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάλλαξον Βαρβάρα, Μάρτυς τοὺς τιμῶντας, τῶν ἁσῶν βασάνων τό πλήθος, σφαγὴν τε φρικτὴν, σωματικῶν ἀλγηδόνων, καὶ πάσης θλίψεως.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ψδεῖν τὴν ἱεράν σου, ὄψιν καὶ γλυκεῖαν, τοὺς σοὺς ἰκέτας Βαρβάραν ἀξιώσον, ἐν τῇ φρικτῇ τοῦ θανάτου, ὧρα φιλεύσπλαγχνε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνει τὰς καρδίας, πόθῳ τῶν ὑμνούντων, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, Θεονύμφευτε, τό ὄνομά σου τό θεῖον, Μαρία πάναγνε.

Καί εὐθύς τὰ Μεγαλυνάρια.

Ἰ **Α**ξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια τῆς Ἀγίας.

Θύγατερ Θεοῦ τοῦ ἀληθινοῦ, ἀμνάς ᾧ Βαρβάρα, τοῦ Παντάνακτος Ἰησοῦ, βασάνους σου πάσας, ὑπὲρ αὐτοῦ τιμῶντες· ὡς μάρτυρα Κυρίου σέ μεγαλύνομεν.

Ἐ **Υ**μνήσωμεν πάντες χρεωστικῶς, τῆς Νικομηδείας τὸν βλαστόν τὸν ἀειθαλῆ, Βαρβάραν τὴν πάνυ ὠραίαν Χριστονύμφην· τὴν κρήνην τῶν ἰάσεων, τὴν πολύκρουνον.

Μὴ παύση πρεσβεύουσα ἐκτενῶς, πάγκαλε Βαρβάρα, τῷ Νυμφίῳ σου Ἰησοῦ, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σφαγὴν σου τὴν τιμίαν· καὶ τῶν ὁμολογούντων τὰ σά θαυμάσια.

Ἰ **ΟΥ**λιανὴν τε τὴν σὴν τροφόν, τὴν γεννήσασάν σε ἐν Χριστῷ καὶ τὴν κοινωνόν, πάθους τοῦ σεπτοῦ σου Βαρβάρα ἀνυμνοῦμεν· καὶ εὐλαβῶς τιμῶμεν καὶ μεγαλύνομεν.

Ἐ **Ο**νάς σου δέδεικται ἀληθῶς, θαυμαστή Βαρβάρα ἰατρεῖον ἀληθινόν, καὶ πάντες οἱ πίστει προσφεύγοντες καὶ πόθῳ· σῆς χάριτος λαμβάνουσι τὰ ἰάματα.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων οἱ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου· ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ μετὰ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν, ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεῖα καὶ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἢ πάνσεμνος.

Ἀπολυτίκιον. Ἔτερον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Μαρτυρίου τοὺς πόνους, καὶ τὰ θεῖα παλαίσματα, μεγαλοψυχίας σου σθένος, καὶ σῆς νίκης τὰ ἔπαθλα· Βαρβάρα μεγαλύνομεν πιστῶς, στερρᾶ Μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τῆς Τριάδος τῆς Ἀγίας ἢ κοινωνός, ἦν θαυμαστῶς ἐδόξασας. Χαίροις Νικομηδείας ἢ τιμῆ, χαίροις παρθένων στέφανος· χαίροις νόσου λοιμώδους ἰατρός, στρατοῦ τε προασπίζουσα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐκτενῆς δέησις καὶ ἀπόλυσις, καὶ εὐθύς τὰ τροπάρια.

Σπεῦσον ἐξελοῦ ἡμᾶς δεινῶν, τῶν περικυκλούντων Βαρβάρα, τοὺς σοὺς ἰκέτας σεμνή, νόσων τε καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ γὰρ κέκτησαι δύναμιν, καὶ χάριν θαυμάτων, δι' ὧν σέ ἐδόξασε, ὁ σός Νυμφίος Χριστός, Ὁνπερ ἐμνηστεύθης παρθένη, τῷ λαμπρῷ ἀγνεῖας χιτῶνι, καὶ τοῦ μαρτυρίου σου τοῖς αἵμασιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαν μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ
τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΔΙΣΤΙΧΑ ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΑ

Σύν Εὐθυμίου τὰς λιτάς, ἅς πάλαι σοι προσῆγε,
Βαρβάρα Νύμφη τοῦ Χριστοῦ θεία Μεγαλομάρτυς,
δέχου καὶ νῦν προσαγωγὴν τῶν ταπεινῶν μου ὕμνων,
λιτάζει ὅλης ἐκ ψυχῆς ἢ πένης Ἰσιδώρα,
Μονῆς καὶ Μετοχίου σου σεπτοῦ ἢ προεστῶσα,
ἐν δόξης τε σκηνώματι τῷ σῶ ἢ παροικοῦσα,
ἐν οὐρανόις δέ σκηναῖς οἰκεῖν ἐπιποθοῦσα,
μετὰ παρθένων ἐκλεκτῶν καὶ σύν φρονίμοις δούλοις,
ἐν κοινωνίᾳ τῶν υἱῶν καὶ φίλων τοῦ Νυμφίου,
ἵνα Θεὸν δοξάζωμεν ὁμοῦ σύν τοῖς Ἁγίοις,
τόν ἕνα καὶ τρισάγιον ὃν πᾶσα κτίσις σέβει,
Πατέρα ἅμα σύν Υἱῷ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ,
ὧ ἄρμοδίως ἢ τιμὴ προσήκει εἰς αἰῶνας.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ Τῷ ΘΕῷ ΗΜῶΝ, Τῷ Ἐν Ἁγίοις Θαυμαστῷ
ΚΑΙ ΥΠ' Αὐτῶν Ἀεὶ Δοξαζομένῳ,
ΚΡΑΤΟΣ, ΤΙΜΗΝ ΚΑΙ Αἰνέσιν,
Προσκυνησίν καὶ Δοξάν,
Ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς,
Νεμόμεν εἰς αἰῶνας
ΑΜΗΝ

Τὸ ξύλινον προσκνητάριον μετὰ τῆς παλαιᾶς θαυματουργοῦ
εἰκόνοσ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀφιερωμάτων,
ἐν τῷ ὁμωνύμῳ Ἱερῷ Ναῷ.

ΤΗ 4η ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΒΑΡΒΑΡΑΝ

(Άγνώστου ποιητού. Καταχωρηθέντες
εις τὸ Ὑμνολόγιον τῆς Ἐκκλησίας).

*Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.
Τῇ ὑπερμάχῳ.*

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπεφευ-
γότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι διὰ σοῦ
Χριστοῦ ἀθληφόρε, τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς
ἀνυμνοῦντάς σε, ἐκ παντοίων τε κινδύνων καὶ κακώ-
σεων, καὶ σοὶ κράζοντας· Χαῖρε, Κόρη θεόνυμφε.

Ἄγγελοι ἐν τοῖς ἄνω, καὶ βροτοὶ ἐν τοῖς κάτω,
ὑμνοῦσι τὴν Ἁγίαν Βαρβάραν, (τρὶς) οἱ μὲν ἀυ-
λωτάταις ὠδαῖς, οἱ δὲ ἐν φωναῖς ταῖς ὑλικάις ἄδοντες,
γηθόμενοι, θαμβούμενοι, βοῶντες πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ Τριάς ἐκλάμπει·
χαῖρε, δι' ἧς ἡ Παλλὰς ἐκλείπει.

Χαῖρε, ἀγεννήτου Πατρὸς κόρη ἄμωμος·
χαῖρε, μονογενοῦς Υἱοῦ νύμφη ἄνυμφος.

Χαῖρε, Πνεῦμα τὸ Παράκλητον ὅτι ὤκησεν ἐν σοί·
χαῖρε, ὅτι ἐποίησατο ἡ Τριάς ἐν σοὶ μονήν.

Χαῖρε, ὅτι ἠράσθη ἡ Τριάς τοῦ σοῦ κάλλους·
χαῖρε, ὅτι προσήχθης καθαρὰ τῇ Τριάδι.

Χαῖρε, ἀχλὺν ἀπάτης ἡ ῥήξασα·
χαῖρε, αὐγὴν Τριάδος κηρύξασα.

Χαῖρε, ὑφ' ἧς φυγαδεύονται νόσοι·
χαῖρε, δι' ἧς δραπετεύει λοιμώδης.

Χαῖρε, Κόρη θεόνυμφε.

Βλέπουσα ἡ Ῥωσσία, εὐσεβῶς καὶ Δακία, τοῦ σκή-
νους σου τοῦ χαριτοβρύτου, ὧ παρθενομάρτυς τὰ
πολλά, καὶ ἐξάισια ὡς ἀληθῶς θαύματα, ἐν ὕμνοις σὲ
γεραίρουσι, βοῶσαι σὺν ἡμῖν τὸν ὕμνον·

Ἄλληλουῖα.

Γνοῦσα γνῶσιν τὴν θεῖαν, ἡ παρθένος Βαρβάρα,
ἐκέλευσε τοὺς οἰκοδομοῦντας, εἰς Τριάδος τύπον
ἐναργῆ, καὶ θυρίδα τρίτην τῷ λουτρῷ δεῖμασθαι· ἡ
κτίσις τρισηλίῳ γάρ, φωτὶ ἀυγαζομένη κράζει·

Χαῖρε, φωτὸς τρισηλίου κῆρυξ·
χαῖρε, Τριάδος ἡδεῖα σάλπιγξ.

Χαῖρε, ἀπασῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα·
χαῖρε, τῶν Παρθένων Μαρτύρων ἀγλάισμα.

Χαῖρε, κάλλος ἡ ποθήσασα τοῦ Νυμφίου τῶν ψυχῶν·
χαῖρε, εὐανθῆς παράδεισος, τῶν χαρίτων ὁ λειμῶν.

Χαῖρε, ἄκος καὶ ῥύστις ἀνιάτως νοσοῦντων·
χαῖρε, σκέπη καὶ φύλαξ τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων.

Χαῖρε, πηγὴ χαρίτων ἀέναος·
χαῖρε, ῥοὴ θαυμάτων ἀδάπανος.

Χαῖρε, Πατρός καὶ Υἱοῦ ἱερεῖον·
χαῖρε, τοῦ Πνεύματος θεῖον σεμνεῖον.

Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

Δύναμιν τῆς Τριάδος, εἰληφυῖα Βαρβάρα, ὑπέμεινας
γενναίως τοὺς πόνους· ἐν οἷς σε ἡ Ἰουλιανή, θεω-
ροῦσα ἄθλων σου ἐκοινώνει σοι· καὶ δόξης ἰσοτίμου
σοι, λαχοῦσα βοᾷ σὺν σοὶ ὕμνον·

Ἀλληλούϊα.

Ἔχουσα ἡ Ῥωσσία, σοῦ τὸ δέμας τὸ θεῖον, ἀνα-
γράφει σοι χαριστηρίους· σὴν δὲ κάραν πλου-
τοῦντες ἡμεῖς, συστοιχοῦντες πόθῳ ὀλικῶ πάνσεμνε,
τοῖς μέλεσιν ὡς ἄνθεσι, νῦν στέφομέν σε ἐκβοῶντες·

Χαῖρε, χαρὰ σὺ Ἀδὰμ καὶ Εὐᾶς·
χαῖρε, γυναιῶν Μαρτύρων σέλας.

Χαῖρε, τὸν Σταυρὸν παθημάτων βαστάσασα·
χαῖρε, τὸν αὐτῷ τανυθέντα δοξάσασα.

Χαῖρε, πνεύματα ἐλαύνουσα ὀλοθρεύοντα ἡμᾶς·
χαῖρε, ρεύματα ὀμβρίζουσα καὶ θαυμάτων προχοάς.

Χαῖρε, εὐτονωτέρα τοῦ χαλκοῦ καὶ σιδήρου·
χαῖρε, τιμιωτέρα τοῦ χρυσοῦ καὶ σαπφείρου.

Χαῖρε, Χριστοῦ ἡ σῦριγξ ἡδύφωνος·
χαῖρε, Θεοῦ φωνοῦσα μυστήριον.

Χαῖρε, θυμὸν τοῦ Θεοῦ ἡ κρατοῦσα·
χαῖρε, εἰρήνην τῷ κόσμῳ διδοῦσα.

Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

Ζήλου θεοῦ πλησθεῖσα, καὶ πατρὶ μὴ πεισθεῖσα,
ξοάναις σέβας ἄνομον νεῖμαι, εἰς τὴν γῆν κατέα-

ξας αὐτά, ἀπειλὰς τυράννων μηδαμῶς πτήξασα, ὡς
σέβουσα τὴν ἄκτιστον, Τριάδα ἢ σεμνὴ ἐβόας·

Ἀλληλουῖα.

Ἦκουσαν οἱ δομοῦντες, τῆς Βαρβάρας εἰπούσης,
καὶ τρίτην προσετίθουν θυρίδα, τῷ λουτρῷ τοῦ
τριλαμποῦς φωτός, εἰς Πατρός τύπον, καὶ Υἱοῦ καὶ
Πνεύματος· παρ' οὗ καταυγαζόμενοι, αὐτὴν ἀνευφη-
μοῦμεν οὕτως·

Χαῖρε, φωτὸς τριφεγγοῦς θυγάτηρ·
χαῖρε, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ Νύμφη.

Χαῖρε, τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ θεῖον τέμενος·
χαῖρε, Παρακλήτου δοχεῖον τὸ εὖοσμον.

Χαῖρε, ὅτι θεοδίδακτος ῥητορεύεις τὸ τρίτον·
χαῖρε, ὅτι ἀκατάβλητος μένεις ἐν τοῖς πειρασμοῖς.

Χαῖρε, ἡ θεηγόρος καὶ παρθένος καὶ μάρτυς·
χαῖρε, ἡ ἐστεμμένη διαδήμασι πλείστοις.

Χαῖρε, τερπνὸν Ἐῷας ἀγλαΐσμα·
χαῖρε, λαμπρὸν Εὐρώπης θησαύρισμα.

Χαῖρε, πιστῶν πρὸς Θεὸν ἡ μεσίτις·
χαῖρε, ἡμῶν ἐξαιρέτως προστάτις.

Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

Θεοῖ ῥῆμον Βαρβάρα, τοῦ Κυρίου τῆς δόξης, σὺ θέ-
σει χρηματίζεις θυγάτηρ· ὅς σε ἀθανατίσας σε-
μνή, φῶς ἀπρόσιτόν σοι καθορᾶν δέδωκε· τοὺς δὲ
ἀνευφημοῦντάς σε, κινδύνων σώζει καὶ βοῶντας·

Ἀλληλουῖα.

Ἴδον τῶν οὐρανίων, ὑπερκόσμοι νόες, γενέτην τῇ
χειρὶ παιδοκτόνον· ἀλλὰ καὶ ἐν τάχει τὸν αὐτόν,
δίκην τείσαντα, τὴν δὲ ὡσεὶ πέλειαν, μολοῦσαν εἰς
σκηνώματα, Θεοῦ ἐν οἷς αὐτῇ βοῶσι·

Χαῖρε, Κυρίου φρονίμη νύμφη·
χαῖρε, Θεῶ ἡ δοθεῖσα ὄλη.

Χαῖρε, ἡ τὸ σῶμα ἐκδοῦσα ταῖς μάλιστα·
χαῖρε, ἡ τὰς σάρκας ξανθεῖσα τοῖς ὄνυξι.

Χαῖρε, σχέσιν ἡ τὴν πάτριον παριδοῦσα ἐν χαρᾷ·
χαῖρε, γῆθεν πρὸς οὐράνια ἐκδημοῦσα καθαρὰ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις χαρμονὴ τῶν Ἀγγέλων·
χαῖρε, ὅτι τυγχάνεις κλονισμὸς τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, ψευδῆ τὴν πλάνην ἡ δείξασα·
χαῖρε, ἀγνήν τὴν πίστιν τηρήσασα.

Χαῖρε, ἀύλων τερπνὴ θυμηδία·
χαῖρε, Χριστοῦ θαυμαστὴ εὐωδία.

Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

Κάκιστε γεννητόρων, σκοτεινὴ τὴν καρδίαν, πῶς φύ-
σεως τῆς σῆς ἐπελάθου, ἀφειδήσας τοιαύτης παι-
δός, ὡς ἐχθρὸς αὐτῇ διατεθεὶς ἄσπονδε; ἀλλ' ὅμως
λυτρωθείμεν, κακίας τῆς αὐτῆς βοῶντες·

Ἀλληλούϊα.

Λάμψασα ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐν πόλῳ ὡς ἄστρον, φω-
τίζεις τὰς ἡμῶν διανοίας, ἐκ τοῦ ὕψους φρουροῦσα
ἡμᾶς· ἐπὶ γῆς λιποῦσα δὲ τὸ σὸν λείψανον, ὡς ὄλβον
ἀναφαίρετον, ἀκούεις παρ' ἡμῶν τοιαῦτα·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας·
χαῖρε, τὸ κάλλος τῆς παρθενίας.

Χαῖρε, τοῦ πατρὸς τὴν μανίαν μισήσασα·
χαῖρε, τῶν ἀγγέλων τὸν βίον ποθήσασα.

Χαῖρε, σώματος εὐγένειαν παραδοῦσα αἰκισμοῖς·
χαῖρε, ὅτι συνεχάρη σοι Θέκλα ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Χαῖρε, ἐξ ἀκανθῶν ἀναφυεῖσα ὡς ῥόδον·
χαῖρε, κρίνον μυρίζον, τὸ τερπνὸν καὶ ὠραῖον.

Χαῖρε, κρουνὴ προχέουσα νάματα·
χαῖρε, πιστοῖς διδοῦσα ἰάματα.

Χαῖρε, ἀλάβαστρον πλήρες τοῦ μύρου·
χαῖρε, ἡ Μάρτυς καὶ Νύμφη Κυρίου.

Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

Μάστιγος τῆς λοιμώδους, πάσης ἄλλης τε νόσου,
ἀπάλλαξον λιταῖς σου τὸν κόσμον· παρρησίαν
γὰρ ἔχεις Χριστῷ, δι' ὃν πόνους Μάρτυς τοὺς φρι-
κτοὺς ἤνεγκας, αὐτῷ ἐνατενίζουσα, πρὸς ὃν ἀπὸ
ψυχῆς ἐβόας·

Ἀλληλούϊα.

Νέαν Θέκλαν ἡ πέτρα, ὑπεδέχθη ῥαγεῖσα, μανίας
τοῦ πατρὸς ῥυομένη· ἀλλὰ νεύμασιν ἐπιβουλῆς, ἐκ
χειρῶν οἴμοι! τῶν πατρικῶν τέμνεται, πληροῦσα
Ἰσαὰκ σφαγῆν· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούει·

Χαῖρε, πατρὸς οὐρανοῦ νύμφη·
χαῖρε, πατρὸς ἐπιγείου θῦμα.

Χαῖρε, τὸ ἀμήχανον κάλλος ποθήσασα·
χαῖρε, διαρρέουσαν δόξαν πατήσασα.

Χαῖρε, ὅτι εἰσελήλυθας εἰς τοὺς γάμους ἐν χαρᾷ·
χαῖρε, ὅτι τὴν Ὑπέραγνον Θεοτόκον καθορᾷς.

Χαῖρε, τῇ παντευχίᾳ τοῦ Σταυροῦ φραξαμένη·
χαῖρε, αὐτοχειρίᾳ πατρικῇ τεθυμένη.

Χαῖρε, ἀμνάς Χριστοῦ ἡ ἀμίαντος·
χαῖρε, Αὐτοῦ ἡ νύμφη ἡ ἄμωμος.

Χαῖρε, ἀγνή παρθενόφυτε κάλυξ·
χαῖρε, ἡμῶν τῶν τιμώντων σε φύλαξ.

Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

Ξέσεις φέρεις σαρκός σου, τὴν τομὴν τῶν μαστῶν τε,
καὶ καῦσιν τῶν πλευρῶν ταῖς λαμπάσι, καὶ τὴν
πεῖραν δεινῶν αἰκισμῶν, ἀφορῶσα μόνον πρὸς Χρι-
στὸν πάνσεμνε, ὑφ' οὗ ἰσχὺν λαμβάνουσα, Βαρβάρα
ἀνεβόας ὕμνον·

Ἀλληλούϊα.

Ολη εἶ ἡ πλησίον, ὡς καλὴ ὡς ὠραία, ἐν ἧ οὐκ ἔστι
μῶμος Βαρβάρα, ὁ Νυμφίος σοὶ κράζει σεμνὴ· οὐ
ποθοῦσα κάλλος εἰσελθεῖν ἔσπευσας, νυμφῶνα τὸν τερ-
πνὸν αὐτοῦ· διό σοι προσφωνοῦμεν πόθῳ·

Χαῖρε, Παρθένων σεμνῶν φαιδρότης·
χαῖρε, Μαρτύρων ἡ ὠραιότης.

Χαῖρε, τὴν Μητέρα Κυρίου ποθήσασα·
χαῖρε, τὸν Υἱὸν τὸν Αὐτῆς ἀγαπήσασα.

Χαῖρε, ὅτι πάντα σκύβαλα ἤγησαι διὰ Χριστόν·
χαῖρε, ὅτι σὲ ἡμόσατο τῷ Χριστῷ Μήτηρ Θεοῦ.

Χαῖρε, κῆπος χαρίτων εὐανθῆς καὶ ὠραῖος·
χαῖρε, ὅτι εὐφραίνεις τοὺς βροτοὺς καὶ ἀγγέλους.

Χαῖρε, τῷ κάλλει νικῶσα τὸν ἥλιον·
χαῖρε, θαυμάτων πληροῦσα ὑφήλιον.

Χαῖρε, πολλῶν ἀσθενῶν παραστάτις·
χαῖρε, αἰὶ ἡ θερμὴ μου προστάτις.

Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

Ποῦ ποιμαίνεις Νυμφίε; τετρωμένη σῶ πόθῳ, ἐβόα
ἐν σταδίῳ ἡ Μάρτυς· τὰς νιφάδας γὰρ τῶν αἰκι-
σμῶν, στομουμένη πόθῳ φέρω σῶ ἡδιστα, πρὸς σὲ δὲ
κατεπείγομαι, ἵνα μετὰ ἀγγέλων ψάλλω·

Ἀλληλούϊα.

Ρώμην τὴν ὑπὲρ φύσιν, τῆς Βαρβάρας ὀρώσα, ὑπό-
θεν ἡ Ἀγνή Θεοτόκος, καὶ πάλιν πρὸς ἀσάρκου
ἐχθροῦς, καὶ τὴν μέχρι τέλους καρτερὰν ἔνστασιν,
ἠψφράνθη καὶ προτρέπεται, πιστοὺς αὐτῇ βοᾶν τοι-
αῦτα·

Χαῖρε, θεόνυμφε, θεῖον θαῦμα·
χαῖρε, ἀγνότατον, κόρη, θῦμα.

Χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸ ψεῦδος πατήσασα·
χαῖρε, τῆς Τριάδος τὴν δόξαν κηρύξασα.

Χαῖρε, λύσιν ἡ βραβεύουσα νοσημάτων τοῖς πιστοῖς·
χαῖρε, πάντοτε προφθάνουσα πανταχοῦ ὅπου κληθῆς.

Χαῖρε, θεοσοφία θανατοῦσα δυσθέους·
χαῖρε, θεηγορία τέρπουσα φιλοθέους.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐχθρὸς τεθανάτωται·
χαῖρε, δι' ἧς Θεὸς τεθαυμάστωται.

Χαῖρε, ἀγνή καὶ ὠραία παρθένος·
χαῖρε, καὶ γὰρ πρέπει σοὶ ἅπας αἶνος.

Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

Κύσκηνον ἔχεις πόλω, τὴν ἐν γῆ συναθλούσαν, σοὶ Ἰουλιανὴν τὴν Παρθένον, μεθ' ἧς σε ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εἰς Νυμφῶνα θεῖον τοῦ Χριστοῦ ἔλαβεν, ὁμοῦ τοῦ συναγάλλεσθαι, καὶ ψάλλειν εἰς αἰῶνας ὕμνον·

Ἄλληλούϊα.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων, σὲ ἠδέσθησαν Μάρτυς, τὸ κάλλος σῆς ψυχῆς καθορῶντα· γυμνωθεῖσαν δὲ διὰ Χριστόν, φωτεινὴν ἐνδύει σε στολὴν ἄγγελος, καὶ δόξης σε ἐμπίπλησιν, αἰεὶ σοὶ προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ δόξα τῶν ἀθλοφόρων·
χαῖρε, ἡ μοῦσα τῶν θεολόγων.

Χαῖρε, ἀπειλὰς καὶ βασάνους μὴ πτήξασα·
χαῖρε, τὰ δεσμὰ προσπαθείας ἡ ῥήξασα.

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐξέπληξας τάξεις τὰς ἀγγελικὰς·
χαῖρε, ὅτι σὺ διέλυσας τοῦ δολίου τὰς πλοκάς.

Χαῖρε, σῶφρον, ἀνδρεία, συνετὴ καὶ ὠραία·
χαῖρε, κῆρυξ, παρθένος, εὐγενῆς καὶ δικαία.

Χαῖρε, σαρκὸς τὴν γύμνωσιν φέρουσα·
χαῖρε, ἦν Νόες δόξαν ἐνέδυσαν.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ Τριάς ἐδοξάσθη·
χαῖρε, δι' ἧς ὁ σατὰν κατησχύνθη.

Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

Ἦν ἴασιν πᾶσι, τοῖς ὑμῶν ἐκτελοῦσι, τὸ πάνσεπτον μνημόσυνον Κόραι, Βαρβάρα τε καὶ Ἰουλιανή, ἐκπληρῶν ἐντεύξεις τὰς ὑμῶν Κύριος, ὑπέσχετο δεξάμενος, ψυχὰς ὑμῶν ἐκβοωσῶν τό·

Ἄλληλούϊα.

Φαίνεται σοὶ Βαρβάρα, ἐν εἰρκτῇ ὁ Δεσπότης, χαρᾶς ἀνεκκλήτου πληρῶν σε· καὶ ἰώμενός σου τὰς πληγὰς, τὰς ὀδύνας φέρειν εὐθαρσῶς πείθει σε· ἡμεῖς δὲ εὐλαβούμενοι, τοὺς ἄθλους σου σοὶ προσφωνοῦμεν·

Χαῖρε, Χριστοῦ πιστήριος ἔρωσ·
χαῖρε, ἀγνὸν παρθενίας κάλλος.

Χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων λαβοῦσα εὐγένειαν·
χαῖρε, τοῦ Κυρίου πλουτοῦσα εὐμένειαν.

Χαῖρε, ὅτι πλείστας χάριτας ἔλαβες παρὰ Θεοῦ·
χαῖρε, ὅτι τοὺς τιμῶντάς σε ποιεῖς τούτων κοινωνούς.

Χαῖρε, χάριν διδοῦσα τοῖς εἰς σὲ προσιοῦσι·
χαῖρε, ὅτι σὺ πάρει τοῖς αἰεὶ σε αἰτοῦσι.

Χαῖρε, ὀδύνης πάσης τὸ ἴαμα·
χαῖρε, πολλῶν παθῶν τὸ ἀλέξημα.

Χαῖρε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀκέστορ·
χαῖρε, τῆς νῦν ἑορτῆς ἐστιάτορ.

Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

Χάριν Μάρτυς ἠπήσω, ἐκ τῆς λοίμης λυτροῦσθαι, τοὺς σέβοντας τὴν θεῖαν σου μνήμην· ἧς ἐν τάχει ἔτυχες σαφῶς, φθεγγομένης θείας σοὶ φωνῆς ἄνωθεν, πληρούσης τὰς ἐντεύξεις σου, καὶ πάντας διδασκούσης ψάλλειν·

Ἄλληλούϊα.

Υάλλουσί σου τὴν δόξαν, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, καὶ ἄνθρωποι ἐν γῆ ἀθληφόρε· δεξαμένη οὖν καὶ τὴν ἡμῶν, ἐκ πτωχῶν στομάτων ταπεινὴν δέησιν, ἐπίφανον, θεράπευσον, ὀδήγησον τοὺς σοὶ βοῶντας·

Χαῖρε, πιστῶν ἀρωγὸς ἐτοιμῇ·
χαῖρε, ἐν ζάλῃ παθῶν γαλήνη.

Χαῖρε, τοῦ Θεοῦ θαρσαλέα δυσώπησις·
χαῖρε, τῶν παθῶν λοιμικῶν ἀποσόβησις.
Χαῖρε, δόξαν ἀδιάδοχον ἔχουσα ἐν οὐρανῶ·
χαῖρε, εὐκλειαν μὴ λήγουσαν πλουτισθεῖσα ἐν Χριστῶ.
Χαῖρε, σὺν τῇ συνάθλῳ εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
χαῖρε, ἡ μετασχοῦσα οὐρανοῦ νυμφῶνος.
Χαῖρε, λοιμῶδους νόσου ἡ ἴασις·
χαῖρε, ποιμένης τῆς σῆς ἀγαλλίασις.
Χαῖρε, ἡμῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία·
χαῖρε, κάμοῦ βοηθὸς σωτηρίας.

Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

Ἁγίε ἔνδοξε μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ
Βαρβάρα, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾤ **W** πανένδοξε Μάρτυς, τοῦ Κυρίου μου Νύμφη, παρ-
θένη σεμνοτάτη Βαρβάρα· (τρὶς) τὴν Ἁγνὴν Μη-
τέρα τοῦ Θεοῦ, συνεργὸν λαβοῦσα ὑπὲρ ἡμῶν πρέσβευε,
τυχεῖν τῆς ἄνω λήξεως, τοὺς ὕμνον σοι συμμελωδοῦντας·

Ἀλληλούϊα.

*Καὶ αὐθις, τὸ Κοντάκιον.
Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.*

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπεφευ-
γότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι διὰ σοῦ
Χριστοῦ ἀθληφόρε, τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς
ἀνυμνοῦντάς σε, ἐκ παντοίων τε κινδύνων καὶ κακώ-
σεων, καὶ σοὶ κράζοντας· Χαῖρε, Κόρη Θεόνυμφε.

(Ἐκ τοῦ βιβλίου «Ἕμνολόγιον χαρμόσυνον»).

Ἔκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς Σταυροβουνίου Κύπρου. (σελ. 300-310)

**ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ ΒΑΡΒΑΡΑΝ.**

Ποίημα Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἁγιορθοειτίσσης

Ἄνευφημοῦμεν σε ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἑορτοίσις,
Βαρβάρα καλλιπάρθενε Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς.
Γονέων σου ἡρνήθης γὰρ τὴν σκοτισθεῖσαν πλάνην,
Δεσπότη γῆς καὶ οὐρανοῦ Χριστῶ συναρμοσθεῖσα.
Θιδῶλων τῶν ἀψύχων τε συνέτριψας τοὺς τύπους,
Ζῶσαν λατρείαν λογικὴν προσάγουσα Κυρίῳ.
Ἦνίκα γὰρ παρέστηκας ἐνώπιον τυράννων,
Θεοῦ σου διετράνωσας τὸ ὄνομα τὸ μέγα.
Ἰδὼν δὲ τῆς καρδίας σου τῆς καρτερᾶς τὸν τόνον,
Κελεύει ὁ διώκτης σοὶ ἐπαγωγὰς βασάνων.
Λύειν οὐχ ἴσχυσε ποσῶς ἀνδρείας σου τὸ σθένος,
Μάλα δὲ ἐκρατύνεσο τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει.
Νεότητος παρέδραμες τῆς ἀπαλῆς τὸ ἄνθος,
Ξενώσασα σαυτὴν δεσμῶν καὶ ἡδονῶν τοῦ κόσμου.
Ὅλη ἐφέσει τὸν Θεὸν τῶν ὅλων ἀγαπῶσα.
Πτεροῖς δὲ ἔρωτος Αὐτοῦ εἰς οὐρανοὺς ἀρθεῖσα.
Ροαῖς αἱμάτων σου τὴν γῆν ἐφοίνιζας τιμίως.
Σφραγίσασα ἀθλητικῶς τὸν δρόμον τοῦ σοῦ βίου.
Τέλος σου τό μαρτυρικόν ἀξίως μακαρίζω,
Ἐπάντησιν ἐν προσφοραῖς σῶν ὕμνων προσδοκῶσα.
Φωτὸς ἐν πανηγύρεσι λαμπραῖς ὡς παρεστῶσα,
Χαρὰν μοι ἀντιβράβευσον Βαρβάρα οὐρανόθεν.
Ὑάλλεται τὸ μνημόσυνον τὸ σὸν εἰς τοὺς αἰῶνας,
Ὅς Μάρτυς γὰρ παράστασαι ἐν δόξῃ στεφηφόρος.

Ἐν κατακλείδι...

Προσφέροντες ἀπὸ ψυχῆς, ὡς δίλεπτον τῆς χήρας, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν τὴν θείαν βίβλον ταύτην, ἣν ἐξεπονήσαμεν τῆς εὐσεβείας ζήλῳ, τούτου τὸ μέγα ἔλεος αἰτούμεθα ἐν πᾶσιν. Τὰς προσευχὰς ἅμα ὑμῶν, τῶν μελετώντων ταύτην, ἐν ταπεινώσει τῆς ψυχῆς καὶ θείᾳ ἐπιγνώσει, ἐπιζητοῦμεν θέλοντες Θεῷ εὐαρεστῆσαι. Ὅπως ὁμοῦ τὸν τῶν καλῶν ἀγῶνα περαιοῦντες, τὸν στέφανον τὸν ἀληθῆ λάβωμεν ἐπαξίως, Ὅν Κύριος ὑπέσχετο τοῖς βιασταῖς καὶ φίλοις. Καὶ τῆς τραπέζης Οὐρανοῦ φαιδροὶ συνδαιτυμόνες, συνευρεθείημεν τιμῆς καὶ δόξης ἐν μεθέξει, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός ἀεὶ συμπροσκυνοῦντες. Πατέρα τὸν Προάναρχον, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, τὴν μίαν θεαρχίαν, ἐν πίστει μεγαλύνοντες, πρεπόντως εἰς αἰῶνας. ΑΜΗΝ.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ Τῷ ΔΕΣΠΟΤῇ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ

ΘΕῷ ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤῷ

ΟΣΤΙΣ ΠΑΝΤῶΝ ΕΣΤΙ ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΑΙΤΙΑ
ΚΑΙ ΤῶΝ ΚΑΛῶΝ ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘῶΝ ΠΛΗΡΟΤΗΣ
ΔΟΞΑ, ΤΙΜΗ, ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΩΣΥΝΗ
ΑΝΗΚΕΙ ΝΥΝ Τῷ ΚΑΙ ΑΕΙ, ΑΙῶΝΑΣ ΕΙΣ ΑΠΕΙΡΟΥΣ,
ΟΥΣ ΕΝ ΑΡΧῇ ΕΠΟΙΗΣΕ, ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΥ ΤΕΛΟΥΣ.